

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden esütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Évesz évre 16 kor. Fél évre 8 kor.
Negyed évre 4 kor.

Lelekészek, tanítók, közadgi jegyzők 12 koronáért
kapják a lapot.

Egyes számú ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Hj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Telefon: 174.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusítottatnak.

E számtól kezdve veszprémi olvasóink is postai kézbesítés után fogják megkapni lapunkat. Felkérjük azokat az előfizetőinket és tiszteletpéldányosainkat, a kik az utóbbi időben vagy egyáltalán nem, vagy rendetlenül kapták meg lapunkat, hogy ezt — a jövőbeni expedíciós hibátlansága céljából — tudomásunkra hozni sziveskedjenek.

Jobbra-balra.

Többen félreértették csütörtöki vezércikkünket, amelyet csalogatónak minősítettek Vázsonyi számára. Nagy tévedés. Valamint alighanem az is, hogy Tisza újvi beszédéből a *Koncentráció*, helyesebben olyan koncentráció gondolatát olvassák ki, amilyen a koalíciós pártok volt Tisza bukása előtt. Ahhoz, hogy a nemzeti ügy védelmére *kezel fogjunk*, nem muszáj koncentrációdni s ez az eszme csak azoknak kedves, akik *csak* koncentrációt akarnak, esetleg a nemzeti ügy védelme nélkül is. Így pedig nem alkuszunk. Alaposan meg kell szappanozni a kezüket, ha azt akarják, hogy megszorítsuk azt. — Aki pedig a munkapártba belépni óhajt, előbb maga sörpje el az odaig vezető utat, amelyet bepiszkitott. Mi nem egyengetjük azt senkinek és nem is édesgetünk senkit.

Károlyi Mihályék pedig nagyzási hóbortba estek. Kijelentik, hogy ők nem egyesülnek az erejükkel senkivel. (Bár igaz volna, Magyarország jövője érdekében! A szerk.) De vajon ki akar *velük* tárgyalni? Inkább ellenük akarnak egyesülni a hazafias elemek! — A sietve közreadott tiltakozásuk azonban mindenesetre értékes dokumentum. Éppen így utasította vissza az ántánt a központi hatalmak békeajánlatát. Még a szöveg is egyezik: *demokrácia és a népek önrendelkezési joga*. Megjegyezzük.

Becsületes hangok.

A különféle gyűlölködő, gyalázkodó, rágalmozó, csufolkodó, hazudozó, csürő-csaváró, gorombáskodó, lázító hangok zűrzavarába, amely az ántánt politikuskok, Breszt-Litovszk, osztrákok, magyar koalíció és demokráta blokkosok felől támadta meg az utóbbi hetekben hallószervünket, végre kellemesen ható *becsületes* hangok is belévegyülnek. Valóságos oázis volt a munkapárt szerdai újévén elhangzott

felszólalások az elsorolt elemek összevissza beszédének füledt, fojtogató porfelhőjében. Igaz, hogy sietnek azokat fülsiketítő lármajukkal minél inkább eltompítani. Ez azonban nem sikerülhet nekik, mert azokat nemcsak a fülével, hanem a *szívével* fogja föl és érti meg minden magyar ember e hazában.

Nem kisebbítjük az elhangzott szebbnél-szebb s ami fő: igaznál igazabb szónoklatok értékét, ha a letagadhatatlan valósághoz hiven konstataáljuk, hogy valamennyinek koronája gróf Tisza István beszéde volt. Formában, költésiségben talán volt annál szebb is, de mélységekben gazdagabb egyik sem.

Azzal kezdte, hogy a munkapárti kormányok szervezni és összpontosítani igyekeztek a nemzet erőit, amely feladat es érte a *felelősség* immár azoké, akik a *politikai változást előidéztek*. A nemzet helyt áll, ereje megvan, *csak teljesítsék kötelességüket*, akik jogcimet formálnak arra, hogy a *nemzet nevében* beszéljenek.

Majd a háboru bozalmas megpróbáltatásairól szólott és lángoló hazaszeretetétől feltüzeltlen a következő le-sújtó kritikát mondta:

— *Ma ujjainkkal érintjük a sikert, az aratás küszöbén állunk, semmi egyéb nem szükséges, mint az, hogy még csak egy kis ideig megmaradjon a nemzet erkölcsi ereje. És némelyek most látják a pillanatot elérkezettnek, hogy megmetyéjezzék a nemzet lelkét és kiírtsák belőle azt a főlemelő tudatot, hogy jogos önvédelmi harcban küzd; akik paródiaszerűen forradalmasítják játszanák el a magyar nemzetet. Kik azok, akik ma a csüggedésnek, a háboru azonnali abbahagyásának, — hogy az ő szavaikkal éljek — a *pacifistáknak* jelszavait hirdetik? Azok, akik véretek és küzdöttek ebben a negyedfél esztendőben? Ó nem. Azok vérezenek és küzdenek főlemelt fővel, becsületes magyar szívvél tovább. A *katonai kötelesség* elől bujkáló politikuskok, *fölmentett lapszerkesztők, hadi ipari munkások*, akik ennek a háborúnak csakis előnyét élvezték: ezek azok, akik kiabálnak, hogy ők nem küzdenek, nem szenvednek, nem vérezenek tovább.*

Ezeknek a jelenségeknek bizonyos eredményeit *konstatálhatjuk már ma is*. Konstatálhatjuk, hogy *távolabb vagyunk a békétől*, mint ahogy különben lennénk. Ugy az *orosz birodalommal való békétárgyalásoknál*, mint nyugateurópai ellenségeink magatartásánál olyan jelenségekre találunk, amelyeket semmi más meg nem magyaráz, mint hogy *ők komolyan veszik ezeket a zavaró üzeneteket és Magyarországon es a monarchia másik átkában zavarokra, a mi erőnkkel zsbbasztó, a mi ellenségeinket győzelemre segítő feloszlatási üzenetekre számítanak*.

Azután áttért a katonai kérdésekre. Az e kérdéssel kapcsolatos nyilatkozatával nyomorult törpékké silányította ellenfeleit, akik gyűlölködésükben rosszhiszeműleg a munkapártot vádolták az osztrák támadások szerzőségével.

— Tapasztalhatjuk, hogy ezek a jelenségek mélyen leszállítják a magyar nemzet, a magyar állam súlyát, tekintélyét és hatalmát. Csak arra utalok, ami *Ausztriában* történik. Láttuk a *cséhek*, láttuk a *délslávok* mozgólódását. Ezekhez most mint talán legkomolyabb tünetet hozzávehetjük az *osztrák közvéleménynek* azt az egységes kirohanását, amelyet a *katonai kérdésben* visznek véghez.

Hiven a Deák-párt politikai alapgondolatához és tradícióhoz, azt vallotta a munkapárt is megalapításától fogva, hogy az 1867: XII. törvényekkéhez változatlanul ragaszkodik és hogy a *hadsereg kérdését a magyar király és a magyar nemzet közötti konfliktus tárgyává tenni nem engedi*.

Ami ma történik, az hitem és információ szerint az 1867: XII. törvényekkel *ellentétben nem áll*, hanem az abban körülírt alkotmányos fejedelmi jogok keretében megvalósítható. Azok a javaslatok, amelyekkel a magyar kormány előlépett, a 67-iki kiegyezésbe nem ütköznek és a most jelzett alapon elégitik ki a nemzet messzemelő vágyait. Hozzátehetem azt is, hogy ezek a *reformok egyenesen ő felsége kezdeményezésére vezethetők vissza*, úgy, hogy sem a 67-iki kiegyezéssel, sem azzal az alapgondolattal, hogy a nemzet és király közötti egységet megbontani ne engedjük, ezeknek a terveknek napirendre tűzése ellentétben nem áll. Ha azonban *más tényezők* közibe akarnak furakodni a magyar királynak és a magyar nemzetnek; ha újat akarják állítani a magyar nemzet régi, forró olyan *gyógyai* megvalósításának, amelyek királyával egyetértésben az 1867-ben lefektetett *közös* minden *sértelem nélkül* megvalósíthatók: akkor azt *liszem, tisztességes, hazafiasan gondolkodó magyar emberre nézve nem kétes az ut, amelyen haladnia kell*, akkor csak egy ut áll előtte: a *leghatározottabban állást foglalni minden ilyen törekvés ellen, a leghatározottabban visszautasítani minden ilyen kísérletet!*

Én mélyen sajnálom azt, hogy még ma is a háboru tanúságai után es a saját házukban tett tapasztalatok után, ma, amidőn akadnak Ausztriában hazafialian tényezők akik a *négy világtáj felől* négy sarkán gyujtanak az osztrák hazafiai fejére az osztrák állam épületét, *nem tudnak egyebet találni*, mint hogy *ellenük* forduljanak, *bennüket* támadjanak meg olyan dolgok miatt, amelyeknek megvalósításához, ha egyszer királyunk is hozzájárult, *jogunk van* és amelyeknek megvalósításával csak erősebbé, szorosabbá, bensőbbé tesszük azt a lelki egységet, amely — hiszen négy század tapasztalatai mutatták — egyedül képes valóban *első nagyhatalommal* tenni a monarchiát. Ez az áramlat komoly veszedelemmel fenyegeti közigazdaságunkat és így a *munkapárti* is.

Röviden vázolta azután azt a sötét jövőt, amelyet a veszedelmes áram-

és állami hivatalokkal váltott hivatalos beszállítási díjak felét fizetik. — Az előfizetési díjak havonként előre fizetendők s ha azok a hó 5-ig ki nem egyenlítettnek, az állomás kikapcsolatik s csak a díjak megfizetése után helyeztetik ismét forgalomba. Aki a megváltozott díjazás mellett távbeszélő állomását megtartani nem kívánja, *felváltó hó 31-ig* irásban a posta-táv. hivatalnál felmondhatja. Későbbi felmondások csak a szabályszerű *1 hónap* felmondási idő tekintetbe vételével intézettek el.

— A kukorica szára. Dr. Horváth Béla veszprém város főjegyzője, mint h. polgármester hirdetését tesz közzé, amelyben ezt mondja: Főhivom a gazdaközöniséget, hogy a földeken esetleg kint levő tenger-szárt — mely értékes takarmányt képez — azonnal hordassa be. Aki a kint levő tenger-szárt behordatni nem tudja, vagy nem akarja, a kinek a tengeri-szára szüksége nincs: jelentse azt a körülményt haladéktalanul a városi gazdasági hivatalban.

— Hadi-kártyák. A magyar királyi honvédelmi ministerium Hadseregélyző Hivatala legfelsőbb jóváhagyás mellett új játékkártyákat készített, az úgynevezett magyar (32 lapos) hadikártyát. A vállalkozás célja új, magyar eredetű és művészi értékű kártyákkal az eddigi forgalomban volt kártyát lehetőleg kiszorítva, egyrészt a mai világháború, másrészt a várható jövődelemből a harcúterem elesettek özvegyeinek és árváinak alapját gyarapítani. A kártyák mintái Kober Leó népl. főhadnagy festőművész kezétől származnak, Piatnik Nándor és Fiai r. t. kártyagyáros cég által a törvényes rendelkezések szemmel tartásával állítottak elő és a Hadseregélyző Hivatalnál

(V. Akadémia-utca 17. sz.) kaphatók. Egyes játék eladási ára 4 korona, aránysarokkal 4 korona 40 fillér. (Nagybani vételeknél 1 tucat 44 korona 80 fillér, illetve 48 korona.)

— A Társaság. Drasche Lázár Alfréd érdekes regényének folytatását, Bárszony István és Zsöldos László novelláját, Kosztolányi Dezső és Zilahy Lajos verseit, Darnay Kálmán cikkét közli az e heti szám. A gazdag Társaság rovaiban a féltől tártól van érdekes beszámoló, melyet Nagy Endre illusztrált. Aktuális képek egészítik ki a lap tartalmát, melynek címlapjait Csáky Ily grófnő és Károly Albrecht főherceg képei díszítik. A Társaság előfizetési ára egész évre 40 K. félévre 20 K. negyedévre 10 K. Mutatójvány-számot ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, IV, Reáltanoda utca 18. sz.

— Veszprémben a Jeruzsálem-utca 5. számú ház május 1-re egészben vagy részben bérbeadó. Értekezni lehet a tulajdonossal ugyanott.

Mindazoknak, kik felejtetlen jó Margit testvérünk elhunyt alkalmából bennünket részvétükkel felkerestek, ez utón mondunk hálás köszönetet.

Veszprém, 1918. jan. 20.

Kecskeméthy Anna,
Kecskeméthy István,
Dr. Kecskeméthy Albert.

— Nemzetközi Halottszállítási Iroda Budapest, VI., Andrassy-ut 11. — Exhumál gyorsan és olcsón. — Minden felvilágosítást készséggel ad.

Viszketegség, sömör, rüh

leggyorsabban elmulasztja a Dr. Flesch-féle eredeti

„BARNÁ-ZSIR”

Nincs szaga, nem piszkít. Mindig eredeti pecsétet Dr. Flesch-félet kérjünk.

Próba tégely 230 K, nagy tégely 4 K, családi tégely 11 K.

Veszprém és vidéke részére főraktár:

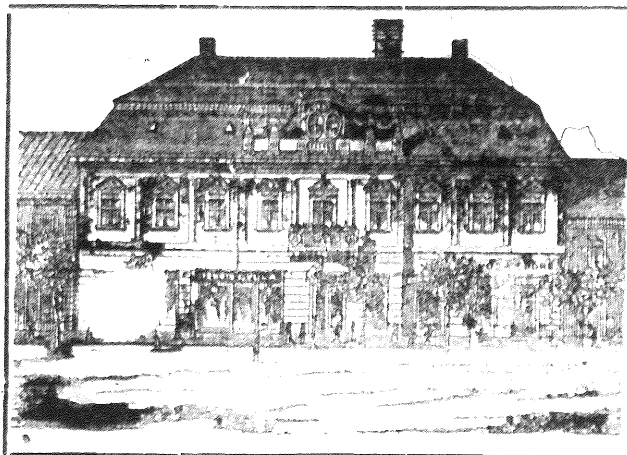
Kocsuba Emil „Pekete sas” Gyógyszertára Veszprémben.

Névjegyek, stb.

mindenféle

könyvnyomdai

munkákat

izlésesen

és

jutányosan

készít

PÓSA ENDRE könyvnyomdája

VESZPRÉM, Rákóczi-tér 3. szám. (Saját ház.)

Könyvkereskedés.

(Telefon 93.)

Könyvkötészet.